

HAKKEN IN STEEN IS...

Beelden van vrouwen, geen gewone vrouwen maar vrouwen met dikke benen of billen, beelden die de kijker uitdagen. Vrouwelijke ronde vormen, de inspiratiebron van Frank Janssen. Een kunstenaar pur sang.

Loop eens op een doordeweekse ochtend door de St. Janstraat en sta stil en luister naar het monotone hakgeluid van een hamer op steen. Harde met kracht uitgevoerde tikken, af en toe onderbroken door

een stilte om vervolgens weer in alle hevigheid los te barsten. Dan weer een paar korte tikken, gevolgd door een paar forse slagen.

Dit geluid komt uit het atelier in de Nieuwe Veste in het centrum van Breda, het atelier dat Frank Janssen een aantal ochtenden per week huurt om aan zijn hardstenen beelden te werken. Meestal vrouwenbeelden, maar geen gewone vrouwen, maar vrouwen met hele dikke benen of billen, beelden die de kijker uitdagen. Vrouwelijke ronde vormen, de inspiratiebron van Janssen.

Wie is Frank Janssen? In ieder geval een heel ander persoon dan de persoon die hij 20 jaar geleden was. Toen: strak in het pak, jasje, dasje, grote auto waarmee hij door heel Nederland reed om winkels op te zetten. Een gouden business totdat de werkgever van Janssen dit voor zichzelf een prima baan vond en Janssen op straat zette. Dat was een moeilijke tijd, het niet meer nuttig zijn, verlies van status, maar ook een periode van herijking van zijn leven. En toen HET moment, een advertentie voor een opleiding tot ambachtelijk beeldhouwer in België en vervolgens cursussen met de focus op het kunstzinnige aspect van het beeldhouwen, een mooie symbiose. Beheersing van de beeldhouwtechniek vanuit kunstzinnige verbeelding.

In zijn jasje-dasje leven vereiste het opzetten van winkels veel voorbereiding. Dezelfde werkwijze hanteert hij nu bij het maken van zijn beelden en voordat een steen een beeld is, zitten heel veel uren. Zoals Janssen zelf zegt: **'De beelden zijn al klaar voordat ik daadwerkelijk ga beginnen'**. In zijn hoofd beleeft hij het hele proces. Hoe hij moet beginnen, welke steen hij wil gebruiken, de maat van het beeld, waar de rondingen komen. Dan begint de zoektocht naar de juiste steen. Dit gebeurt in Scheveningen waar de stenen over zee aangevoerd worden. **De gigantische brokken in zoveel verschillende vormen en kleuren liggen opgeslagen in een megagrote loods in de haven. Een wonderlijk surrealistisch stenenlandschap als je daar doorheen loopt.** Een enorme zaagmachine zaagt de steen onder witte stofwolken in de gewenste grootte.

Voordat het hakken begint, bekijkt Janssen de steen. Steen is een natuurproduct met breukvlak-▶

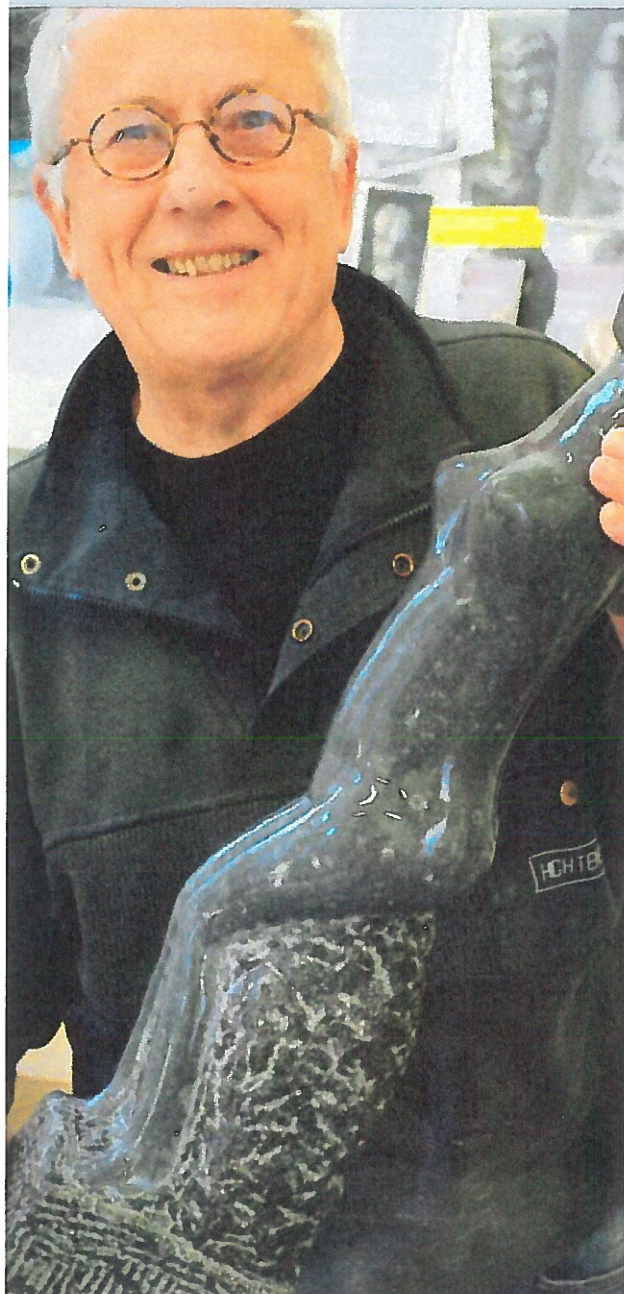
'Nymph', gemaakt in geel travertijn

HAKKEN IN HET LEVEN

tekst: Ada Krowinkel

'Janssen in het atelier'

vanwege de zware fysieke belasting. Per beeld meer dan 100 uur. Het is de weerbarstigheid en het onverwoestbare van de steen die hem het meeste aanspreken, **de stenen zullen de maker overleven, een overwinning op het eindige.**

'Als het beeld langzaam uit de klomp steen tevoorschijn komt, grenst dat bijna aan een sensueel gevoel', zegt Janssen. Naast het hakken in steen werkt hij incidenteel in brons en de laatste tijd ook in hout.

ken, zwakke plekken en onregelmatigheden. Daarmee moet je rekening houden met het hakken. Waar kun je omheen werken of waar moet je een oplossing voor vinden? Daarna maakt Janssen schetsen van het beeld op papier en een klein model op schaal in klei dat hij in een bekisting zet om te zien welke restruimten hij moet weghakken.

En eindelijk kan het echte hakken beginnen, met de hand, met hamer en beitel. Een monotoon hakken, per hak een splinter van de steen krijgen en na het verwijderen van miljoenen splinters een beeld creëren. Drie ochtenden per week, het maximum

Nee, geen jasje-dasje meer voor Janssen, hij is nu een kunstenaar pur sang. Met stofbril op en dik onder het witte stof met de steensplinters in zijn haar, werkt hij in zijn atelier. Het beeld op de bok, het kleimodel op de tafel voor hem, hamer en beitel in de hand. Een beeldhouwer zoals beeldhouwers eeuwenlang beelden hebben gemaakt, een traditie die Janssen met zijn vakmanschap voortzet met beelden van deze tijd. Vanuit herijking naar verrijking om een onbekende bron te ontdekken. Hakken in steen is hakken in het leven, volgens Kees van Meel, stadsdichter van 2008 tot 2012, in een

gedicht dat hij over Frank Janssen maakte. Treffender kon hij het niet zeggen. www.frankjanssen.exto.nl ■

Beeld van een mij onbekende geweldenaar

*Hakken in het leven en soms
hakken in het zand
De streken van een mannelijke man
Maar met ogen voor de vrouw
Geen wolf in schaapskleren
Geen slinks vossengebroed
Een verwoede bikker
Belust op mooie vormen
En vechtend voor een inhoud
Het zijn de beelden die ik krijg*

Kan ik je niet kennen?

*Maar misschien raakt jouw kern
wel aan essenties van het leven:
Het geven van moed woede maar
vooral de liefde
Voor wie jou kennen wil*

*Kees van Meel
Stadsdichter 2008-2012*